

Kvantti 3/01

Julkaisija

Fyysikkokilta
Otakaari 3
02150 Espoo
09-463993
fk@otax.hut.fi

Päätoimittaja

Eeva-Riitta.Havukainen@hut.fi

Yhteystiedot

kvantti@tky.hut.fi
www.tky.hut.fi/~kvantti/

Kiitokset avusta

Tapio Salomaa
Annukka Virtanen
Priikka Kangaslampi
Mikko Viinikainen
Ville Halkola ja excuiliijat
Antero Kuusi
näkymätön mies
Tapani Raunio
Juhani Simola
Jussi Pakkanen

Sisältö

Pääkirjoitus
Kvantti FAQ
Kuoleman kuvia kahvin äärellä
Kirje kiltakummilta
Killan puolivuotiskatsaus
TKY:n edustajisto
Varjo-opinto-opas
Tasomaa
Ken on fuksi 81
Excuraportaashi
Luentosalin anatomiaa
Totuus kiltahuoneesta
Keskellä katua
Näin syntyy ja kuolee huumorintaju
Ei mitään henkilökohtaista -palsta
Miten piristää työpäivää
Outoja unia
Minkä kokoinen olet?
runo
Tapahtumia
Mitä seuraavaksi

Australianserkku Kössi Kaiken

Pääkirjoitus

On yksi ominaisuus, jota tässä maailmassa tarvitaan enemmän, kuin mitään muuta. Sitä kutsutaan huumorintajuksi. Kun tikkiläinen kertoo fyysikoiden olevan kummia, pieniä nysvääjiä, tai humanisti syyttää teekkareita kyvyttömyydestä luovaan ajatteluun, kannattaa ottaa tilanteesta kaikki irti. Lisää vettä myllyyn vaan, kyllä meillä osataan olla itseironisia. Huumorintaju on koetuksella myös, kun joku kertoo, kuinka helppoa kurseista on repiä vitosia ja kysyy sitten, että mitenkäs ne omat opintosi sujuvat. Tai kun graafisen alan osaaja ilmoittaa, että kuvatiedoston avaaminen onnistuisi varmasti, jos vain olisi sopiva koulutus.

Mitä korkeampi asema, sitä parempi huumorintaju tarvitaan. Kun poliitikko saa päähänsä kananmunan, hänen tulee hillitä alkukantainen halunsa kiskaista oikea suora heittäjän nenärustoon. Tilanteeseen tulee suhtautua naureskellen ja kiitellä tiedotusvälineille kansalaisten aktiivista vaikuttamishalua poliittisissa kysymyksissä. Tulee pitää itseään etuoikeutettuna päästessään osuvan yhteiskuntakritiikin kohteeksi. Todellinen pelimies ei myöskään häkelly joutuessaan kakutetuksi, vaan ylistää välittömästi tarjoilun nopeutta, ehkä jopa pyytää maukkaan pohjan reseptiä. Vasta uhrin tapa reagoida saa sivustakatsojan valitsemaan puolensa.

Pokka ei saa pettää, koska selkäänpuukottajat iskevät sillä takaisin. Huumorintajuttomuudesta syytetään, hermostuitpa sitten sanallisesta loukkauksesta tai takapuollesi eksyneestä kädestä. On ihmisiä, jotka rankaisevat armotta jokaisesta virheestä. Arvostelua ei saa ottaa henkilökohtaisesti, vaikkei se tuntuisikaan järkevältä tai rakentavalta kritiikiltä.

Kun maailma potkii, voi miettiä valitsemaansa roolia. Miksi muut näkevät minut sellaisena kuin näkevät? Mitä olen antanut muiden odottaa itseltäni? Olenko tyytyväinen tilanteeseen, vai pitäisikö sitä pyrkiä jotenkin muuttamaan? Pitäisikö minun pyrkiä muuttamaan itseäni, omia käyttäytymismallejani tai ajattelutapaani? Hakea uudenlaista roolia.

Nauru voi pelastaa, eikä muiden tarvitse aina tietää, mille sitä oikeastaan nauraa.

Hectorin rakastuneen narrin sanoin: ”Sulle soisi en mä käyvän, kuin niiden käyvä on, jotka koskaan eivät nää taakse naamion.”

Erityisesti oman naamionsa taakse pitäisi uskaltaa välillä katsoa. Sieltä löytyy varmasti jotain arvokasta.

Toivottavasti joku muukin pääsee joskus vilkaisemaan sinne.

Halein

